

武道館

Číslo: 05
Červenec 2023

BUDOKAN.CZ

Měsíčník pro všechny fanoušky a fanynky bojových umění a sportů

*Seminář s mistry světa
v Kickboxu*

Mortal Kombat

Gishiki 2019

*Symbolika barevných
pásů v bojovém umění*

Sociální média

SEBEOBRANA

*Myslíte si,
že se vám nemůže nic stát?*

*Nebuďte snadnou obětí
a naučte se bránit!*

*Zvyšte si sebevědomí
a naučte se předcházet
krizovým situacím.*

Soukromé lekce

Kondiční lekce

KARATE

*Tradice, Etika, Úcta,
Zdvořilost, Respekt.*

*Celoroční nábor do
kurzů a lekcí.*

*Vybavený sportovní
prostor - DOJO.*

*Pravidelné tréninky
a individuální přístup.*

 +420721328832

 www.asiabudocenter.eu

*Výuku povede
instruktor bojových umění
s praxí více jak 35 let.*

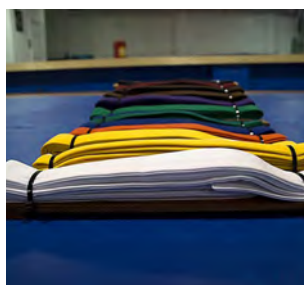
Vicemistr světa z roku 1998.

Neváhejte a přidejte se mezi nás!

OBSAH aktuálního čísla

Seminář s mistry světa v Kickboxu (1998)	04
Mortal Kombrat	05
Symbolika barevných pásků	07
Gishiki 2019	10
Novinky z našeho klubu	18
Naše projekty	19
Fotogalerie	20
Videogalerie	21
Sociální média	22
Nabídka z našeho klubu	23
Co bude přistě	25

Další číslo č.6 bude k dispozici ke stažení,
v úterý 1. srpna 2023

BUDOKAN.CZ vydává Antonín Grůza
a spolek Asia Budo Center, z.s.

Autor fotografie na titulní straně: Dominik Drábek
Toto číslo je ke stažení zdarma.

Adresa redakce:

Asia Budo Center, z.s.
Masarykovo nám.183/5
693 01 Hustopeče

e-mail: info@asiabudocenter.eu

mobil: +420 721 328 832

Budokan.cz

e-mail: info@budokan.cz

Spolek je zapsána v spolkovém rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl L, vložka 12718. IČ: 22671862.

Datová schránka: Zivbnjf

Seminář s mistry světa v Kickboxu

Dne 20.června se tělocvična Základní školy na Nádražní ul. v Hustopečích stala dějištěm setkání všech příznivců bojových umění a zvláště karate a kickboxu. Konal se zde seminář s Mistry světa v kickboxu s **Miroslavem Sobotkou** (2.Dan) a **Janou Moravcovou** (1.Dan) z oddílu Fighter's Gym Praha.

Přihlášeno bylo 15.cvičenců z řad místních oddílů ale i z nedaleké Břeclavi, kde se našli také příznivci tohoto umění. Protože pořadatelé čekali větší zájem kapacita tělocvičny naprosto vyhovovala. Začalo se v 10.00 hodin a čekalo se na další cvičence, kteří přijížděli z okolí. V sobotu je to přece jenom problém někam se dostat. Mirek Sobotka byl zraněn na ruce (účastnil se MČR v Taekwon-Do), namožené svaly udělaly svoje a také nebyla zcela naplněná kapacita,

a tak jsme končili o pár hodin dříve, než bylo naplánováno. Ale mezitím se konal prvotřídní seminář.

Začal historií novodobého sportovního odvětví, jakým kickbox bezesporu je! Následovalo seznámení s trenéry z Prahy, jejich činností v oddíle, na soutěžích, v prodeji sportovních potřeb pro bojovná umění atd. Bylo co poslouchat.

Následovalo samotné cvičení. Nejdříve rozběhání, potom strečink a uvolňovací cvičení. Když byli všichni rozehřátí, následovalo rozdělení základních technik v kickboxu, a to na ruční techniky (údery a seky) a nožní techniky (kopy). Tyto techniky se používají především v boxu a karate. Proto hlavní náplní bylo srovnání technik kickboxu a využití je v karate.

Protože skoro všichni účastníci jsou aktivní sportovci v oblasti karate, byl to pro ně dozajista přínos. V pořadí další byla kombinace technik a jejich trénink ve dvojicích, nácvik úderů a kopů do ručních lap. Všem se to velice zamlouvalo, ale únava už se dostavovala.

Následovalo uvolnění a poslední protáhnutí těla. Nakonec se všichni pěkně rozloučili a domluvili se, že určitě tato návštěva nebyla poslední. Někteří účastníci se dokonce chystají i na návštěvu do pražského oddílu, aby viděli, jak trénují takoví "Mistři světa".

*Autor: Antonín Grůza
Fotografie: archív autora
Materiál byl zpracován pro
časopis Fighter's magazin
08,09/1998*

Mortal Kombat

Když se dnešního mladého člověka, který jako každý druhý poslouchá moderní hudbu, dívá se na akční filmy a hraje na počítači hry, zeptáte: "Co je to Mortal Kombat?"; každému se vybaví trilogie počítačových her z dílny pánů Eda Boona a Johna Tobiasa, kteří stáli při vzniku této videohry na mýtickém základě s prvky bojových umění.

Mám teď namysli dva filmy, které do naší republiky nasadila do distribuce společnost Intersonic. Protože jsme časopis, který se zaměřuje na události, které se dějí na poli bojových umění, naše redakce obdržela pozvání na premiéru Mortal Kombat: Annihilation. První projekce se uskutečnila v pražském kině Cinema Broadway, které disponuje jedinečným 8.-kanálovým

zvukem (Sony Dynamic Digital Sound). Den premiéry byl stanoven na 4.června v 19.00 hodin. Nezapomenutelný byl začátek filmu. Ze všech reproduktorů se ozvalo:

"Mortal Kombaaaaat" a na plátno se linulo logo filmu, dračí hlava a smršť ohnivých výbuchů a detonací. Než seznámím čtenáře s dějem filmu, podívejme se trochu do historie, kde na počátku byla videohra a potom následovalo filmové zpracování.

Vše začalo v roce 1992, kdy společnost GT Interactiv Software, Williams a Midway dala do oběhu první díl ze zmiňované trilogie videoher, tehdy nic neříkající Mortal Kombat, který byl tak populární, že se dostal do domácností téměř na každé

PC. V té době nastoupil první díl na počítačový trůn a vytlačil z prvenství jinou videohru. Tou byl Streetfighter, který byl také zfilmován na stříbrné plátno a byl pojmenován Streetfighter: Poslední boj. Hlavní roli si zahrál Belgičan JEAN CLAUDE VAN DAMME.

Protože Mortal Kombat měl velice zajímavý námět s tematikou, která měla mystický podtext a také prvky bojových umění, rozhodl se mladý režisér PAUL ANDERSON v roce 1995 vytvořit filmovou verzi, která měla být určená především dospívající mládeži. Aby byl film více zajímavější umístil režisér děj natáčení na jeden z thajských ostrovů, kde se odehrávala podstatná část filmu.

Obsazení bylo různorodé od známých osobností, bojových mistrů a expertů, až po kompars. Ke spolupráci byli pozváni také osobnosti jako PAT JOHNSON – uznávaný trenér a choreograf bojových scén, který spolupracoval s legendárním Bruceem Leem a také jeho synem Brandonem. Hlavní úlohu získal hongkongský herec ROBIN SHOU, který hrál postavu Liu Kanga a který také do té doby hrál jen na dálném východě.

Významnou měrou přispěl svou schopností choreografa bojových scén. Jako osvědčená herecká hvězda byl producenty pozván CHRISTOPHER LAMBERT, který ztvárnil boha hromů a blesků Raydena. Protihráčem číslo jedna byl v první části filmu kouzelník Shang Tsung, kterého obsadil herec, ztvárňující hlavně záporné role. Jeho jméno je CARY – HIROYUKI TAGAWA. Do ženských rolí obsadili BRIDGETTE WILSON, která hrála Sonyu Blade a herečka TALISA SOTO ztvárnila princeznu Kitanu. Nyní něco z děje prvního dílu!

Náš svět není sám. Ve vesmíru je mnoho světů. Jedním z nich je Vnější svět (Jinozem). Jeho vládce Shao Kahn po generace bojuje v zápase o nadvládu naší modré planety v souboji Mortal Kombat, aby se otevřely brány mezi naším a vnějším světem a na zem vtrhli generálové vojsk Jino země a podmanili si naše duše i těla.

Aby se tento čin uskutečnil musejí posluhovači vládce Shao Kahna 10x vyhrát v souboji Mortal Kombat. Vyhráli již 9x a děj filmu nás zavádí do závěrečné přípravy na desátý turnaj, kde se rozhodne o všem! Na straně dobra stojí bůh hromů a blesků a ochránce zemské brány

Rayden. Za čas se k němu přidají Liu Kang, Johnny Cage, Sonya Blade a Kitana. Na straně zla je mimo vládce Jino země Shao Kahna jeho kouzelník Shang Tsung, generálové vojsk v čele s princem Gorem. Jako další bojovníci z Jino země vystupují Sub – Zero, který vše zmrazí, Scorpion který v dlaních schovává železné hady.

Tito svého nepřítele okamžitě dohoní, ať se schová kamkoliv a zničí ho. Reptile – je plaz který je neviditelný a hlídá princeznu Kitanu. Princezna je 10.000 let stará a je následovnicí a dědičkou Jino země, kterou si Shao Kahn přivlastnil. Po nelehkých bojích, kteří provázejí celý děj filmu, se nakonec boj rozhodne a kouzelník Shang Tsung je poražen. Naši hrdinové zachránili další generaci, když vyhráli v Mortal Kombat. Tím zajistili, že zůstanou zavřené brány mezi naším a vnějším světem.

Volně navazuje díl druhý. Má podtitul Vyhlazení – vypadá to jako když začne válka mezi národy a pak následuje svržení atomové bomby, alespoň podle názvu. Shao Kahn vtrhne na naši zem i se svými generály vojsk, mezi nám už známe postavy z prvního dílu. Přibyl čtyřruký kentaurský bojovník Motaro, královna Sindel, kterou znovu oživil, aby mohli spojit oba světy v jeden. Jako osobní strážce královny je také čtyřruká bojovnice Sheeva a mnoho dalších bojovníků. Film je opět plný akčních scén, mýtických postav, draků, kouzel, souboje dobra se zlem. Režiséřského žezla se ujal JOHN R. LEONETTI, který v prvním díle byl hlavním kameramanem.

Musím podotknout, že mně velice chyběl CHRISTOPHER LAMBERT v roli Raydena. Na jeho místo nastoupil JAMES REMAR.

Také jiné postavy změnili

svoje představitele z předcházejícího dílu. Sonyu Blade ve dvojce hrála SANDRA HEES. Jediným, kdo zbyl z prvního dílu byli ROBIN SHOU a TALISA SOTO. V roli Shao Kahna se představil BRIAN THOMPSON, který se do paměti lidí vryl jako likvidátor v seriálu Akta X.

Nesmím zapomenout na perfektní hudbu v obou dílech, o kterou se postaral GEORGE S. CLINTON. Jako další kulisa byla použita hudba tvrdšího kalibru, jako jsou KMFDM, UTAH SAINTS, NAPALM DEATH, MEGADETH, SCOOTER, RAMMSTEIN a mnoho dalších extravagantních nahrávek. Musím se ale vrátit k bojovému umění. Ve filmu je k vidění team šampionů téměř 20 rozličných stylů bojových umění. Účinkují zde mistři světa, a dokonce i olympijská vítězka v Taekwondo – DANA LYNN HEE.

Pokud jste náctiletí, tak se vám určitě bude zamlouvat jak první, tak i druhý díl filmu Mortal Kombat. V současné době jsou velice populární seriálové verze Hercules, Xena, Robin Hood, Sindibád atd.

Jak říká režisér JOHN R. LEONETTI : “ Všechno , co jsme nemohli udělat v prvním filmu , nám nejmodernější počítačová technologie umožnila udělat nyní.” Jediné, co nás jako diváky zamrzí je tak malý rozpočet na výrobu tohoto filmu a pokud by se sehnalo více finančních prostředků, tak by určitě film byl ještě lepší.

Autor: Antonín Grůza

Logo: Internet

Materiál byl zpracován pro časopis Fighter's magazin

08,09/1998

Současnost: Nové zpracování hry, má naplánovaný start na 19.9.2023

Symbolika barevných pásků v bojovém umění

(minulost, současnost a budoucnost)

Před několika lety, jsem měl možnost vycestovat s malou skupinkou sportovců do USA na prestižní US OPEN na Floridě. Co nás velice všechny překvapilo, byl fakt, že i malé děti zde měli vysoké stupně technické vyspělosti. A na to jsme my Evropané, byli více jak zaskočení. Proto jsem si dovilil připravit článek trochu k zamýšlení nad vlastním významem a symbolikou jednotlivých barevných pásků v bojovém umění.

Obi - je pásek všech cvičenců v tradičních bojových stylech a umění a patří do výstroje každého adepta Budo. Je vyrobený z textilu a jeho rozměry se pohybují od šířky 4 až 6 cm po délku od 220 do 300 cm. Někdy může být vyroben i z čistého hedvábí. Jeho hlavní funkcí je držení kabátce "GI" jedná se např. judo gi, karate gi a ostatní do gi. Je těsně obepnutý okolo těla cvičence.

Vlastník opasku si ho obtočí zpravidla dvakrát okolo trupu a konce zaváže na speciální uzel trojúhelníkového tvaru, který je uvázaný tak, aby držel co nejvíce u sebe.

Pro ty, kteří cvičí různé školy a druhy bojových umění a každodenně se zdokonalují, má používání OBI zvláštní význam a není to jenom obyčejný opasek na upevnění vrchního dílce od sportovního kimona.

OBI i GI mají svůj symbolický význam. Jako první věc, která člověka hned napadne je barva OBI, tedy barevný odstín jednotlivých pásků. Původně OBI mělo jen tři barvy a to bílou, hnědou a v poslední řadě černou. Ten, kdo se dal na cestu BUDO a získal bílý odstín OBI po několika ročním přísném a tvrdém cvičení dostal hnědý odstín opasku.

Kdo dále pokračoval v cestě, ten dostal možnost dosáhnout na černé OBI. A tak významem černého pásku bylo, že jeho majitel musel po dlouhé roky velmi tvrdě cvičit, aby dosáhl toužené černé barvy. BUDO - KA (člověk, který se vydal na cestu učení bojových umění), který zasvětil celý život bojovému umění se začala barva OBI postupně ztmavovat, ale časem se začala stářím znova barva zesvětlovat a začalo být vidět červené zabarvení, které dokazovalo, že tyto barevné stopy jsou od krve a velice náročného tréninku. A tak červeno - bílá barva OBI byla novou barvou v odstínech, které jsou příznačné pro praxi v některých školách KARATE - DO.

Současné barevné označení OBI odráží nové představy. Podle mistra v KARATE - DO, pana HIZATAKE, který ve své vědecké práci popisuje, že dnešní význam a označení je převzato z praxe buddhistických mnichů. V některých sektách buddhismu mnichové nosili různobarevné opasky, které označovali různé schopnosti v duchovní osvícenosti. Duchovní význam OBI má velmi důležitou funkci, to značí, že barvy neznamenaají stupeň šikovnosti, obratnosti, ale hlavně duchovní, emoční (citové) vývoj rozumových vlastností.

Klasifikaci člověka nemáme v prvním okamžiku dělat na základě technické obratnosti a šikovnosti. Jsou mezi námi takoví lidé, kteří mají perfektní technické vybavení, ale to je všechno. Na různé technické stupně nejsou potřeba výlučně jen technické vědomosti, ale jsou potřebné charakterové vlastnosti, které musí převládat na cestě v BUDO. Podívejme se, jakou charakteristiku mají některé barevné odstíny v JUDO a některých škol KARATE DO. Škála barev je od bílé, žluté, oranžové, zelené, modré, hnědé až po černou barvu.

Bílé OBI - SHIRO OBI

Bílá barva označuje nevinnost, označuje takového cvičence na cestě BUDO, kterého duše a vědomí je netknuté, a prázdné a nezná žádné aspekty učení BUDO. Ukazuje cvičence, který neví nic z bojových technik. To vše je barva začátečníků na cestě za učením a poznáním.

Žluté OBI - KIIRO OBI

Žlutá je barva slunce, světla a plodnosti. Takže žlutá je barva těchto cvičenců, pro které začne slunce zářit, kteří ve svojí duši mají pochopení a šikovnost je východ slunce, úsvit, svítání do nového dne.

Modré OBI - AORI OBI

Je to barva dálek, nebe a oceánu. Modré OBI si zaslouží ten, koho snažení a touha už sahají k horizontům poznání, koho duše se blíží k hlubinám moře, ale nebylo dosud nalezeno tajemství hlubin.

Hnědé OBI - CHAIRO OBI

Hnědá je barva země, je to symbol trvanlivosti a spolehlivosti. Označuje člověka, kterého technika je už dostačující, jeho vědomí je plodné a jeho duše je pevná a neoblomná.

Černé OBI - KURO OBI

Černá je barva je barvou všech barev (neodráží fyzikální zákony). Označuje člověka, který získal takové charakterové vlastnosti a dovedností úroveň, kterému je potřebné přejít několik metrů cesty DO. Černá barva není barvou vítězství, ale noci a která ukazuje, že den, který začínal žlutou barvou slunce a končil černou barvou noci je na konci a začíná nový den. Cesta BUDO-KA se neskončil, ale teprve začíná.

I vyšší stupně DAN, tj. RENSHI a KYOSHI stupně mají své barevné rozlišení. V některých školách KARATEDO, už od druhého mistrovského stupně NI DAN může být OBI červené barvy a dále od stupně SHO DAN až do GO DAN je barva černá, tzv. KURO OBI. Od stupně ROKU DAN až po HACHI DAN je barva červeno - bílá.

AKA OBI - červená barva je titul nositelů devátých a desátých mistrovských stupňů. Tento systém je už mezinárodní a užívá se např. i u vyznavačů stylu JUDO.

Tyto barvy vycházejí také z japonských tradic a mají svůj smysl v tom, že červená (AKA) a bílá (SHIRO) barva, symbolizuje tyto vlastnosti: duševní čistotu, obětavost, oddanost a boj s egoizmem.

Oranžové OBI - DAIDAIRO OBI

Oranžová barva je také barva zářícího slunce. Lépe řečeno barva zapadajícího slunce. Oranžové OBI potom označuje cvičence, který záblesk slunce už dozřel a u kterého šikovnost, pochopení se obrací k novému horizontu učení.

Zelené OBI - MIDORI OBI

Je to barva rostlin, trávy, lesa... Zelená barva patří tomu, kdo je schopný zpracovat světlo. Jeho duch už je schopný zřením tvořit nové myšlenky a koho znalost hledá nové řešení.

A to platí u mistrů bojových umění začínající od stupně ROKU DAN. Kdo ve snaze za učení dosáhne ROKU, SCHICHI a HACHI DAN (6, 7 a 8 DAN) dospěl cestou DO k poslední bráně.

A proto barva OBI velkých mistrů KU a JU DAN je barva červená. Majitelé těchto OBI jsou symbolem toho, že celý svůj život zasvětili obětavé práci na cestě BUDO a dosáhli skoro dokonalosti a duševní harmonie a přiblížili se na dosah konečného životního cíle. Ale symbolem nejsou jenom barvy OBI. Vysvětlení dá již zapomenutá pravda, která vše vysvětluje. OBI svazuje tělo nositele do kruhu. V buddhizmu to znamená, že kruh symbolizuje celek, vesmír a úplnost. Správně zavázané OBI, svazuje HARA - oblast břicha, kde se soustředí energie cvičence na cestě BUDO.

Přesněji popsat, kde se HARA nachází je asi 5cm pod pupkem a podle hinduistických poznatků je to centrum osobnosti člověka. Symbolicky je to centrum KOSMU a je pramenem KI, tzv. životní energie a síly člověka. Uzel OBI se dotýká HARA cvičence a stále upozorňuje na náš zdroj síly a přenáší jí na technickou schopnost a vědomosti a dále do našeho bojového ducha. Důležitost HARA se dá rozpoznat při cvičení dýchacích technik ve vztahu s žebry a spodní částí těla, které jsou příznačné v cvičení technik při JUDÓ, KARATEDÓ, AIKIDÓ.

Co je teda OBI? Nakonec to znamená, že má funkci svazovat GI, aby bylo zavřené na těle BUDO-KA. A zároveň vyznačuje technické vědomosti majitele. Nejdůležitější je, že poukazuje na duševní a charakterové vlastnosti.

Dále upozorňuje nositele OBI na centrum vnitřní síly tj. HARA, přes které proudí energie KI, která je neoddělitelnou součástí všech bojových umění BUDO. Kruhový tvar pásu má také symbol stále se vracející se dlouhé cesty, kterou nevinný začátečník přejde, aby dosáhl duševní harmonie a pohody. OBI a GI jsou symbolem a znakem vnitřní úrovně BUDO - KA cvičence na cestě za poznáním bojových umění. Také určují úroveň šikovnosti, moudrosti, charakteru, ale i čistoty.

Tento význam a symbolika má dlouholetou tradici již v minulosti. Bohužel v dnešní době se etika a tradice trochu z klubů a oddílů bojových umění vytrácí.

Pokud se vrátím do USA, tak tam je třeba možné udělat si kurz na mistra bojových umění přes internet. Společnost, která na tomto vydělává nemalé peníze Vám pošle přístup a heslo na webové stránky, kde vyplníte test. Pokud vše dopadne dobře a dokončíte tzv. přezkoušení například z historie, anatomie lidského těla a co byste dělali v různých krizových situacích obdržíte certifikát a černý pásek (KURO OBI) poštou!!! No to je síla...

Ale poslední dobou je to asi móda honit se za barevnými pásky a získat technický stupeň Kyu či Dan co nejdříve. Posuďte sami, za co můžete zkoušky absolvovat a není to vždy standartní způsob:

Oficiální zkouškou, kde je teorie i praxe (většinou otevřená veřejnosti, několik zkušebních komisařů)

Za činnost ve svazu, nebo oddílu (funkce – byrokracie)

Na základě reprezentace na závodech (výsledky na soutěžích a turnajích)

Za finanční obnos (úplatek zkušebnímu komisaři)

Udělení zkoušky za známost (za sexuální hrátky, atd.)

Za mediální činnost (publikování v oblasti bojových sportů)

Zadarmo (v dnešní době není nic zadarmo)

Různé kombinace nebo více druhů způsobů zkoušky, které zde nejsou ani uvedeny...

Další úvaha k zamyšlení jsou také okolnosti, jestli všechny technické stupně mají svojí kvalitu? Hodně mistrovských pásek jsou uděleny v krátkém horizontu, bez přípravy a něco jako na klíček nebo na počkání. Toto se praktikuje především v rámci jednoho klubu nebo organizace. Nechci všechny házet do jednoho pytle. Znam hodně učitelů a mistrů, kteří si zakládají na tradici a dodržují všechno, tak jak má být. Ale v poslední době mě trochu připadá, že to negativní převažuje.

Byl jsem svědkem zajímavého setkání dvou obchodníků. Jeden pracoval v reklamní agentuře a druhý učil bojové umění a předával svoje mistrovství svým studentům a žákům. Tento mistr přišel za pánem z reklamy a chtěl po něm vizitky. Nic neobvyklého. Ale obrátky to dostalo, až řekl, co chce na vizitky napsat. Jako první jméno – třeba Jan Novák a jako další data, že je nositel 10. Danu a zakladatel stylu karate. Já to trochu zkrátím. Mistr svoje vizitky nedostal.

Protože majitel reklamní firmy, dělal také bojové umění a věděl, že 10. Dan nemůže mít logicky v Česku nikdo. Je pravda, že došel o zákazníka. Ale shodly jsme se na tom, že podvodníky podporovat nebudeme. Každý fanda bojových umění a sportů má svoje cíle. Sportovci většinou chtějí dosáhnout metu na poli sportovních aktivit. Ty co trénují tradiční styly, to většinou dělají pro sebe a pokud jim zdraví dovolí celý život.

Ve své 25. leté praxi jsem se dokonce setkal i s dopingem v karate u jednoho sportovce. Co tím ten dotyčný chtěl dosáhnout? Nebo si snad myslel, že antidopingová zkouška pro něj neplatí? Jsem hodně zvědavý, kam se až na poli Martial Arts všichni

dostaneme. Jestli to bude spíš návrat k tradicím, nebo jenom prachsprostý obchod... Rád bych také závěrem poděkoval dvěma autorům, kteří mě motivovali k napsání této malé úvahy o symbolice barevných pásů v bojových umění. První z nich je CSABA F. KENDE a druhý

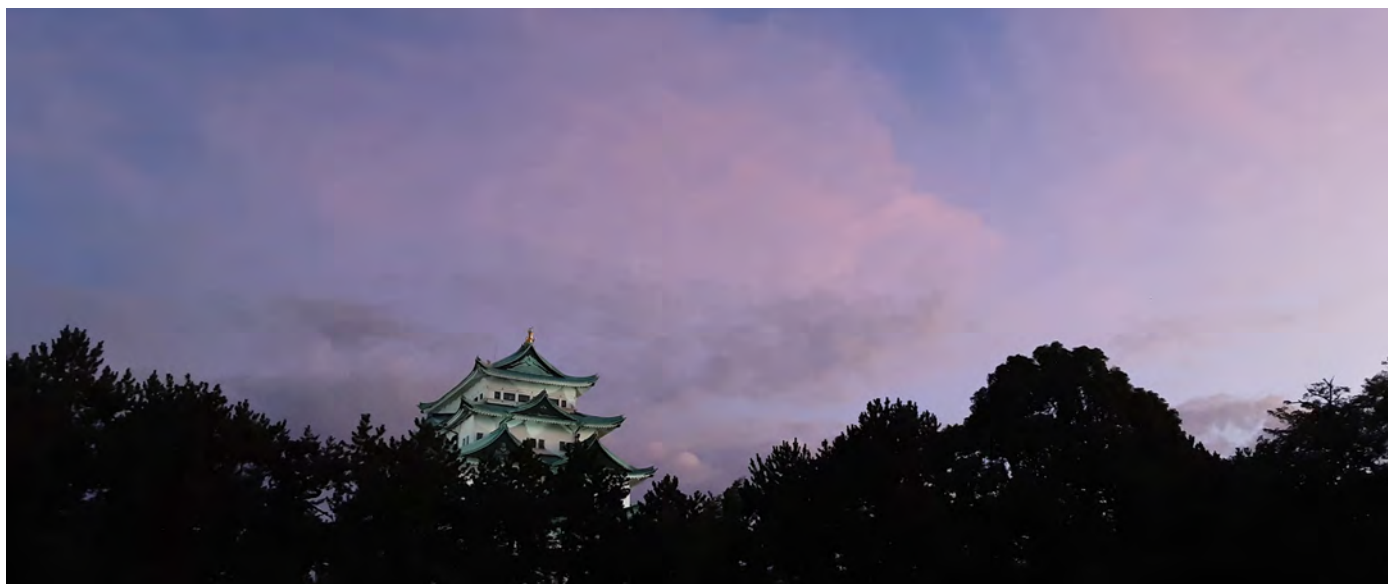
pan ALOIS KONEČNÝ. Děkuji.

Autor: Antonín Grůza
Fotografie: archiv autora,
Internet

*Materiál byl zpracován pro
časopis Fighter's magazin
10,11/1998*

World Traditional Okinawan Karate Ceremony 2019

Jednou za čtyři roky pořádá mezinárodní federace okinawského Goju Ryu Karate Do (IOGKF) setkání svých členů v městě Naha na Okinawě. Letos, mimo jiné, náš časopis Bojová umění – Fighter's magazin měl svého zástupce ve výpravě. Takže budou mít čtenáři všechno z první ruky, přímo od zdroje.

Jako první se sluší představit členy česko-slovenské výpravy pod hlavičkou ČAOGK: Vedoucí výpravy byl sensei Jaroslav Kulik (5. Dan IOGKF). Další členové týmu byli Juraj Konč, Jan Setnička, Martina Nacházelová, Jakub Závacký a Hana Vyskočilová.

Část výpravy odcestovala z Prahy přes Frankfurt do Tokia a následně do města Naha na Okinawě. Cesta tam trvala mezi 13 až 14 hodinami čistého času a měřila přes 11.000 km. Další letěli přes jiné destinace na vlastní pěst. Celá výprava byla ubytována v centru města Naha v hotelu Okinawa Weekly Harborview nedaleko prefektury Budokan, kde bude probíhat výuka karate v následujících dnech.

První den po přiletu kroky směřovaly do prodejny výstroje a výzbroje pro bojová umění, kde si každý najde to, co zrovna potřebuje. Skoro všichni si objednali nová karate-gi na zakázku, včetně výšivky svého křestního jména. Ve večerních hodinách se všichni přemístili do Honbu Dojo senseie Morio Higaonny.

Náhoda tomu chtěla a my ho potkali před vstupem do jeho soukromé tělocvičny. Všichni se poklonili a projevíli úctu tomuto 81letému velmistru stylu Goju-Ryu. Noční trénink vedli sensei Katsuya Yamashiro, sensei Yonekazu sensei Uehara a sensei Masukazu Kuramoto. Byl to zážitek. Po cvičení jsme společně zašli ještě na osvěžení do Dojo baru (vyhlášená restaurace).

Plán byl takový, že se do Japonska vydáme o týden dříve, před samotnou akcí Gishiki 2019. Hlavně kvůli aklimatizaci a také abychom navštívili několik památek a zajímavostí, které jsou na Okinawě k vidění.

Další den jsme odcestovali autobusem na sever ostrova do Expo Parku, kde bylo vybudováno oceánské akvárium Churaumi. Zde jsme se mohli podívat jak na floru, tak na faunu Japonska a pokochat se korály a ryby z velkých hloubek oceánu.

Do roku 2005 bylo toto akvárium největší na světě než bylo překonáno jiných v USA.

Následující den byla dominantou města Naha, a tím byl hrad Shuri. Shuri byl začátkem roku 1992 zcela rekonstruován na původním místě. Mezi lety 1429 až 1879 byl královským palácem Ryu Kyu. V roce 1945 byl během války téměř celý zničený a přestavený na univerzitní kampus. Začátkem roku 1992, na základě historických záznamů, fotografií a pamětí, byl opraven do dnešní podoby.

Do přírody jsme vyrazili následující den, a to do tradiční čínské zahrady uprostřed města Naha. Zahrada se jmenuje Fuzhou a je v oblasti Kume. Byla postavena v roce 1992 při příležitosti oslavy 10 let spolupráce mezi městem Naha a čínským městem Fuzhou. Hned vedle zahrady se nachází památník, který musí každý karatista praktikující Goju-Ryu navštívit. Jedná se o monument zakladatelů karate Kanryo Higaonny & Chojuna Miyagiho. Památník zakladatelů Karate se nachází v oblasti parku Matsuyama. Velký emotivní zážitek bylo vzdát holt a poklonit se těmto mistrům tradičního karate „Arigato gozaimashita“. Postupně jsme navštívili další místa, jako je hlavní obchodní třída Kokusai Dori a ukázky tradičního tance nebo třeba městskou pláž.

Ale tak bychom mohli pokračovat dále, bylo toho prostě mnoho, samé nové zážitky a místa. Ale to již bylo pondělí a registrace na letošní Gishiki 2019. Při vstupu do sportovní haly Karate Kaikan byl na stěně velký strom. Jedná se o symboliku toho, že kořeny karate vycházejí u Okinawy a jeho větve sahají

do celého světa. Každý můžete na památku dát pozdrav nebo podpis na strom Karate, který šíří umění z Okinawy do světa, tak jsme tak učinili také my. Po prezentaci se účastníci dozvěděli, jak bude pokračovat další část pobytu v Japonsku zaměřená na cvičení a výuku karate.

Velký zážitek byla návštěva muzea karate, kde na ploše bylo k vidění od historických dokumentů z výcviku mistrů, přes pomůcky na cvičení a konče uniformou, ve které cvičil Chojun Miyagi nebo také jeho bista, která je instalována v Jundokanu.

V rozmezí několika dnů se uskutečnil trénink World Traditional Okinawan Karate Ceremony (Gishiki). Výuka byla rozdělená do dvou míst, a tím byla hala Okinawa Karate Kaikan a Kenritsu Budokan – centrum bojových umění. Každý den byl rozdělený do několika bloků, který vedli jak místní, tak zahraniční mistři karate. Celé akce se zúčastnilo více jak 1000 karatistů z celého světa.

Bohužel přímo na místě bylo zakázáno fotit nebo natáčet samotný trénink. Takže jsme to respektovali.

Ale výjimka byla na konci celého bloku cvičení na ukázce všech mistrů, kde byla pozvaná také široká veřejnost a čestní hosté. Mezi zástupci vedení země byl také jako velice významný host představený 90letý sensei Shuichi Aragaki, student zakladatele Chojuna Miyagiho.

Všechno strašně rychle uteklo a náš pobyt se pomalu chýlil ke konci. Poslední noc jsme trávili ve městě Nagoja. Nagoja je čtvrté největší město v Japonsku.

Je na ostrově Honšú a leží na břehu Tichého oceánu. Poslední den před odletem do Evropy část výpravy trávil čas společně v tomto městě. Další část cestovala již dříve domů. Největší atrakci a památku, kterou jsme navštívili, byl hrad Nagoja, který byl velice impozantní. Tak jak se nejlépe rozloučit s Japonskem?

Následující den jsme se odebrali na letiště a dali se na zpáteční cestu do Evropy. Cesta byla opět dlouhá a úmorná, ke všemu pásmová nemoc. Letěli jsme z Nagoje do Frankfurtu a následně do Prahy. Všichni byli unavení, ale nikdo ničeho nelituje.

Na úplný závěr jsme dali prostor vedoucímu výpravy, sensei Kulikovi, a položili jsme mu několik zajímavých otázek. Zde jsou jeho odpovědi. Posuďte sami, jak hodnotí výpravu a cestu na Okinawu on sám osobně...

Pane Kuliku, Vy jste na Okinawě již po třetí, je to tak?

Ano, moje třetí cesta na Okinawu se nesla tradičně v duchu touhy po poznání a prohloubení svých znalostí v oblasti karate do, ale

také zodpovědnosti z titulu oficiálního reprezentanta IOGKF v ČR, který doprovázel mimo jiné své žáky na mistrovskou zkoušku (černý pás). Také jsem byl plný očekávání, jak bude probíhat 8. Gestiku IOGKF, jehož součástí má být i slavnostní ceremoniál, který patří mimo jiné ke klíčovým krokům uvedení Okinawského karate-ód do kulturního dědictví UNESCO. Mé očekávání byla překonána v pozitivním slova smyslu.

Na schůzi lídru států, kde se nás sešlo 44, jsem byl šéf instruktorem IOGKF, Sensei Tetuji Nakamura, oficiálně jmenován šéf instruktorem IOGKF pro ČR, což je bráno jako obrovská čest a projev uznání na mezinárodní úrovni.

Dále bych se rád zmínil o projektu, který vypracovala Okinawská prefektura – výzkum, ve kterém se zabývala ucelením přímých linií předávání vědění stylu okinawského Goju Ryu od Sensei Chojuna Miyagiho po jeho pokračovatele. Naše organizace IOGKF se stala jeho součástí a o to víc mě těší, že se najdou i v ČR autority a garanti stylu, kteří dostali

tu zodpovědnost a čest. Pokud jsem prostudoval výstupy výzkumu správně, v ČR je aktuálně pět osob, Sensei Jaromír Musil, Sensei Miroslav Brokeš, Sensei Jiří Matouš, Sensei Alois Lausmann a Sensei Jaroslav Kulik.

Výsledky výzkumu Okinawské prefektury a nejvyšších představitelů okinawských stylů karate do (výzkum proběhne i pro jiné styly) mají být dalším krokem k uznání okinawského karate do jako slavnostního ceremoniálu kulturního dědictví Okinawy v UNESCO.

Na Gishiki, které se konalo v Budokaně (univerzální hale pro bojová umění) a nově i v hale Karate Kaikan (místo zejména pro výuku karate-dó, kde je mimochodem nejlepší podlaha na cvičení a překrásné muzeum karate-dó, které nemá obdoby) se nás sešlo přes 1000 karatistů z celého světa. Výcvik vedl mimo jiné i sám Sensei Morio Higaonna, dnes 80letá žijící legenda. Měli jsme možnost se potkat a vzdát čest i Sensei Shuichi Aragakimu, poslednímu žijícím žákovi Sensei Chojuna Miyagiho.

Seminář proběhl celkem ve čtyřech výukových dnech, každý den se cvičilo 5 hodin, kdy jsme byli rozděleni do výkonnostních skupin a každá lekce trvala 50 minut pod vedením vždy jiného Senseie – instruktorské špičky organizace. Seminář byl zajímavý nejen z pohledu adepta bojového umění, ale i pedagoga a metodika. Neopominutelný byl socializační faktor, když jste si mohli zacvičit s člověkem z druhé strany planety a jazyková bariéra byla hned překonána. Organizace IOGKF je tímto příznačná a přátelské, až přímo rodinné vazby jsou znát na každém takovém setkání, kdy se setkáváte s někým i desítky let a stárnete spolu i v Dojo. Na konci Gishiki proběhla slavnostní demonstrace mistrů, které se účastnili tací velicí, jako je Sensei Minoru Higa, Sensei Zempo Shimabukuro nebo Sensei Tsutomu Nakahodo. Nositelé černých pásů organizace IOGKF mimo jiné demonstrovali hromadně kata Sanchin, nejvýznamnější kata stylu Goju Ryu. Večer byl zakončen cvičením nejvyšší kata Goju Ryu, Tensho, Sensei Higaonnou. Je to úžasný zážitek být součástí dění

a přímým účastníkem takové události historického významu, jakým 8.Gishiki bezesporu bylo.

Jak hodnotíte letošní setkání karatistů z celého světa na Okinawě, co Vaši svěřenci?

Když se karatisté z celého světa jednoho stylu setkávají v jednom městě, je jisté, že se zastaví v Honbu Dojo, tělocvičně hlavního představitele stylu, v našem případě Senseie Morio Higaonny. Dojo je otevřené celý den, od brzkých ranních hodin do půlnoci nebo dle potřeby trénujících. Nad Dojo bydlí Sensei a zpravidla schází ze schodů každý večer kolem 9., aby předal své umění příchozím žákům.

Na zdech visí jména všech šéf instruktorů jednotlivých států IOGKF, staré kaligrafie kata, obrazy mistrů linie, zrcadla. Je úžasné, jak na tak malém prostoru může být uloženo tolik pomůcek na Hojo undo (tradiční okinawské posilování). Dojo obměnilo podlahu, která už doznala změn pod doslova kalužemi potu, běžného koloritu tréninku. Sami jsme letos absolvovali několik tréninků, kdy každý z nich byl nesmírně

inspirativní. Nejvíc mi utkvěl v paměti trénink Hojo undo pod vedením Sensei Morio Higaonny, kdy se nás tam sešlo přes 60 karatistu z celého světa.

Mohli jsme potkat přátele z Argentiny, Chile, Kolumbie, Namibie, Austrálie, USA, Izraele, Číny, Kanady nebo z různých evropských zemí. Trénink zahajoval etiketou Sensei Uehara (8. Dan), v prvních 2 řadách stali další 7. dany, většinou lídři zemí, včetně Sensei Nakamury, šéf instruktora IOGKF. Po společné rozcvičce Junbi undo se přešlo na procvičování základních technik na místě, všech 60 přítomných se snažilo dbát na techniku a jistotu provedení a hromadně Kiai s odlítavajícími kapkami potu z rychlých paží umocňovalo atmosféru výuky v tradičním Dojo. Poté se přešlo na cvičení Hojo undo, prvních 20 nejvyšších stupňů se chopilo schi-schi. Zbytek přihlížel a po chvíli se skupina obměnila. Obdobně se cvičilo s ostatními nástroji, s Kongokenem (železnou obručí, která dala obzvlášť zabrat, neb ji tam měli ve dvou vyhotoveních – 40 kg a 50 kg).

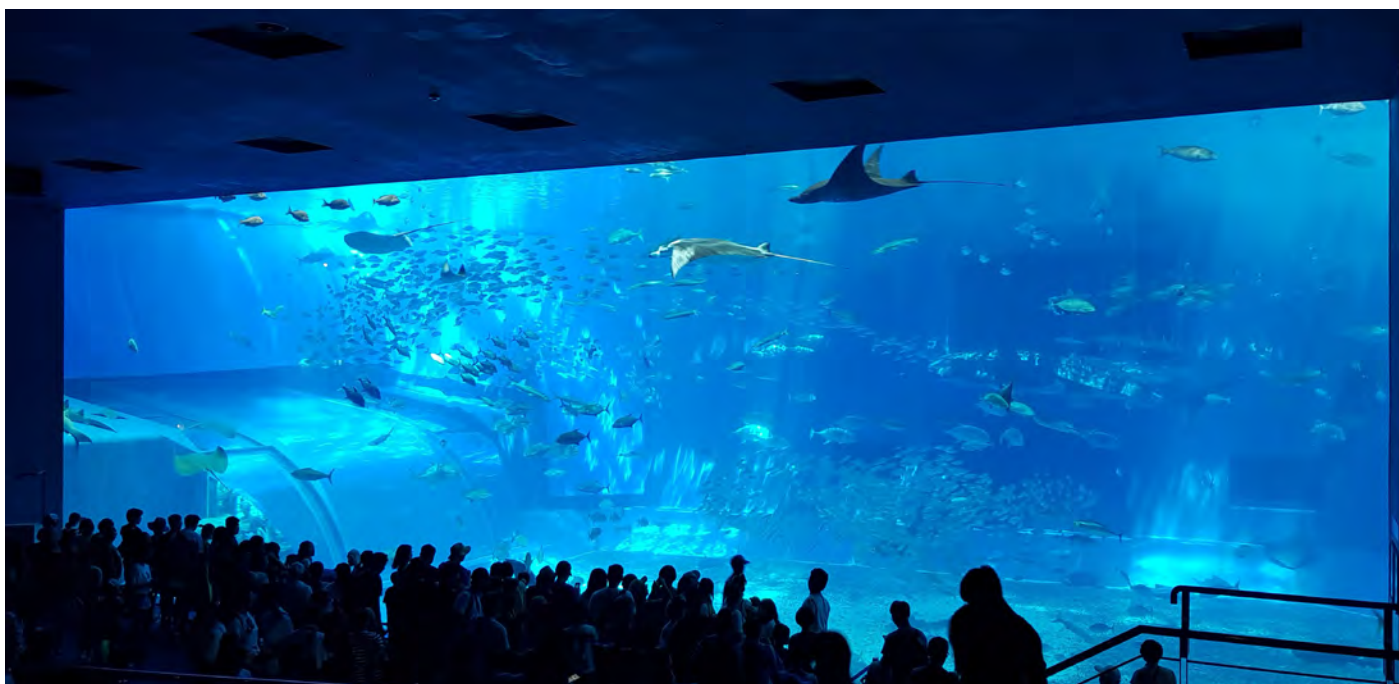

S Nigirigame (vázami, u kterých měl někdo štěstí, že byly naplněny pískem), s Ishi - sashi (kamennými závažími). Prostředím všech přítomných do vyčerpání, kdy se starší snažili poradit a povzbudit, pod dohledem Senseie. Krátká pauza na pití a utření podlahy od potu a šlo se na Kotakitae (utužování těla otloukáním ve dvojicích), nikdo nepolevoval, byť měl za sebou 90 minut tréninku naplno. Po následném „jame“ by si člověk mohl myslet, že je konec, ale výzva byla jasná - 100 kliků, leh sedů a dřepů... Po závěrečném protažení přišla etiketa a odříkávání Dojo Kunu (pravidla chování karatisty). Odcházel jsem z večerního tréninku unaveni, ale plní inspirace. Sám za sebe mohu říct, že jsem hrdý na organizaci, kde jdou starší Senseiové příkladem. Stojí a cvičí v prvních řadách, základní až pokročilé techniky bez kompromisů, všechny formy posilování a technické cvičení naplno a jejich nasazení je úžasné, byť se jedná o pány a dámy mezi 50–70 lety, v IOGKF běžně se

vyskytující fenomén. Jeden z hlavních cílů návštěvy Gishiki bylo i absolvování zkoušky na mistrovské stupně u 3 adeptů českých Dojo – konkrétně Shinzato Dojo Praha z Modřan. Byť jsem osobně držitelem 5. Danu IOGKF a v ČR je Yudansha kolegium (skupina nositelů vyšších technických stupňů, kteří dohlížejí na čistotu stylu), které by mohlo udělovat mistrovské stupně. Ctíme u nás jednu zásadu, že praktické zkoušky absolvují naši cvičenci pod vedením vyšší autority mimo ČR. Zachovali jsme si však teoretickou zkoušku a vlastní doporučení na praktickou zkoušku. Letos se z Okinawy vrací úspěšní nositelé 1. Danu – senpai Martina Nacházelová a Jan Setnička, 2. Danu – senpai Juraj Konč, na které jsem pyšný a upřímně jim gratuluji. Na zkouškách IOGKF zdaleka neuspěli všichni, z ČR však na 100 %.

Jak na vás osobně působí atmosféra v kolébce karate, tady v Naha?

Atmosféra v kolébce karate do je velmi specifická. Okinawská kultura, byť patří ostrov Okinawa do Japonska, mi nepřijde tak striktní a je díky obrovskému zájmu o její kulturu a tradice více otevřená cizincům, kterého když tam potkáte, s největší pravděpodobností to bude adept bojového umění. Z každého obyvatele sálá respekt, pokora, hrdost, a pokud se zmíníte, že praktikujete karate-dó, ať už v taxíku, na nádraží, v restauraci nebo na tržišti, obličej místního obyvatele se s největší pravděpodobností rozzáří a není nemožné, že se Vám přizná, že sám praktikuje bojové umění a je držitelem třeba i vyššího technického stupně. Cizinec, který prochází místní památky, by určitě měl navštívit zámek Shuri, nacházející se na kopci hlavního města Naha, na konečné zastávce nadzemky. Je celý ze dřeva a byl rekonstruovaný po druhé světové válce. Vždy se tam rád zastavím a nasaju vůni dřeva a klidu v jeho prostorách v místní čajovně, která je okouzlující a mohu jen doporučit.

V Naha je spousta míst, která mohou oslovit cestovatele, mě však učarovala zahrada Fukushuen, která je přímo v centru města, nedaleko památníku Senseiu Kanryo Higaonny a Choju-na Miyagiho. Pro cvičence stylu Goju Ryu je nepsanou povinností se tam zastavit a vzdát jim úctu.

Dozvěděli jsme se, že organizace, kterou v Česku zastupujete (ČAOGK), bude slavit 20 let svojí činnosti, můžete nám sdělit trochu víc kolem příprav?

Ano, je tomu skutečně tak. Již je to 20 let, co k nám do ČR přišla myšlenka IOGKF, a to díky klubu TJ Slovan Jindřichův Hradec, který byl v té době pod vedením Senseie Jaroslava Valenty. Díky jeho odhodlání, smyslu pro detail a široké základně dospělých žáků s vyšším technickým stupněm se povedlo přenést atmosféru a techniku z IOGKF do českých Dojo. Byť už Sensei Valenta v IOGKF v současnosti nepůsobí, patří mu rozhodně

velké uznání a respekt. Za 20 let toho Česká asociace Okinawan Goju Ryu Karate Do prožila hodně, byť je nepatrně mladší (vznikla až v roce 2001). Kdybych to měl v krátkosti zrekapitulovat, tak je to rozšíření z původního jednoho Dojo na celkem 6, kdy naše kluby působí aktuálně v Praze – Modřanech, Jindřichově Hradci, Brně, Sedlčanech, Strmilově a v Telči. Další Dojo nás oslovují, čemuž se nebráníme a spolupráce je jen otázkou času. Dalšími výraznými úspěchy je organizace 11 mezinárodních seminářů pod vedením zahraničních instruktorů, jednoho evropského semináře (viz. níže) a samozřejmě účast na desítkách výukových seminářů po světě včetně třech posledních Budosai na Okinawě (2012, 2016 a 2019)

Naše karate do se vyučovalo v rámci TV na Masarykově Univerzitě v Brně a aktuálně se vyučuje již šestým rokem na UK jako volitelný tělocvik pod Přírodovědní fakultou v Praze, odkud pochází mimo jiné i naši úspěšní

adepti zkoušky. Za ta léta přibýly v ČR desítky nositelů mistrovských stupňů a trenérsko-metodický úsek se nám povedlo zaštitit ve spolupráci s FTVS UK Praha. Dalším úspěchem je bezesporu činnost full time Dojo v Praze – Modřanech, které existuje již 6 let a těší se velkému zájmu všech věkových skupin od přípravky po dospělé cvičence.

Aktuálně se nám povedlo dostat výuku karate do i do běžné výuky tělesné výchovy na ZŠ Meteorologická v Praze 4 – Libuši, která běží již 2 roky. Ze sportovních úspěchů bych zmínil fakt, že nejsme organizace specializovaná na tuto formu prezentace, ale jeden z našich členských klubů – Okinawa Karate Do TJ Slovan Jindřichův Hradec dosahuje pravidelně velmi hezké úspěchy na krajské i národní úrovni. A když se mě zeptáte, jak se připravují oslavy výročí, tak mohu zcela spontánně říct – přípravou semináře na vysoké úrovni.

Aktuálně víme, že se seminář bude konat 6. – 8. 3. 2020 v Praze a účast přislíbil šéf instruktor IOGKF Sensei Tetsuji Nakamura a Sensei Ernie Molyneux, šéf instruktor pro Anglii, který byl u zrodu IOGKF v ČR. Předpokládáme i účast ostatních instruktorských autorit, které za éru IOGKF navštívili naši republiku, vše je ale v rovině vyjednávání. Rozhodně bude o seminář zájem napříč světem a již teď se těšíme na důstojnou oslavu 20. výročí IOGKF v ČR.

Před pár lety jste v Praze pořádali evropské setkání karatistů (gasshuku). Jak s odstupem hodnotíte tuto pro Vás asi stěžejní akci?

Pořádat evropské gasshuku v organizaci IOGKF je velká čest a zodpovědnost zároveň. Bylo to mým snem již od roku 2001, kdy jsem zažil své první gasshuku v Itálii – Římě a od doby, co vedu CAOGK i jasným předsevzetím. V roce 2013 jsme dostali důvěru a přednost před Kodani, Ham-

burgem nebo Londýnem. Aby se mohla taková akce pořádat v ČR, musí být dodržena spousta podmínek a zejména musí být leader státu garantem úspěšné akce. Připravovali jsme se na to zodpovědně s celým naším týmem a nic nenechali náhodě.

Poučení z jiných evropských gasshuku, které se konají každé léto v jiné evropské destinaci členské země, jsme těžili z toho, že je Praha překrásné, pro turisty vyhledávané, město s nízkými náklady. Když bych to měl shrnout, s klidným svědomím mohu říct, že se nám povedlo zorganizovat jedno z nejhezčích evropských gasshuku v historii organizace, na které všichni vzpomínají s oblibou a respektem. ČR se tím definitivně zapsala do mapy organizace a její historie. Již dnes vím, že příští kandidatura na pořádání bude velice vítaná. Počet předchozích 400 účastníků z celého světa evropského gasshuku určitě překonáme a pevně věřím,

že u toho bude i větší základna českých karatistu.

Naše organizace je postavena primárně na cvičení a přátelských vztazích, ať již na národní, nebo mezinárodní úrovni. Její úspěch závisí na přístupu zejména dojo instruktorů, díky kterým byla akce v Praze úspěšná a tímto bych jak jim, tak celému organizačnímu týmu, zpětně poděkoval.

Co vás čeká po návratu zpět domů?

Spousta práce. Můj život je docela nabitý a někdy bych potřeboval, aby měl den 25 hodin. V rámci světa karate do je to propagační část, kdybychom rádi obeznámili veřejnost trochu více s naší existencí, připravili si náborů do klubů. V praktické části mě čeká několik zásadních seminářů s naší lektorskou skupinou, abych jim předal nabyté informace, ze kterých budu čerpat v nejbližších týdnech. Velmi mě potěšilo a vážím si pozvání organizace IOGKF na Slovensku,

kam vyrazíme se svým přítelem Sensei Vlastislavem Běhounem (5. Dan IOGKF) a povedeme tam mezinárodní výukový seminář v květnu 2020. To vše bych rád stíhal, ale prioritou je pro mne i moje práce. Jsem ředitelem na ZŠ Meteorologická v Praze 4 – Libuši a tím je řečeno asi hodně. Jedno je ale jisté, nebýt mé milované manželky Míši a syna Sebastiáná, rozhodně bych neměl tolik energie do své práce a náležitě se jim to snažím oplatit. Mám však obrovské štěstí, neboť svět karate do není světem mým, ale naším.

Jaké jsou plány, co připravujete od nového školního roku?

Toto je velmi příznačná otázka pro ředitele školy. Škola, kterou mám tu čest v současnosti řídit, má velmi šikovné děti. S mým nástupem jsem provedl několik změn, které umožnily implementovat výuku karate do běžné hodiny tělesné výchovy. Reagoval jsem primárně na stoupající trend výskytu obezity u dětí, na pokles kondice a zájmu o pohyb a nesoustředěnost. Zavedením třech hodin TV se mi nabídla třetí hodina, ve které si mohou žáci vybrat mezi klasicky vedenou hodinou a výcvikem základů karate do. S potěšením mohu říct, že je o karate do po 2 letech pořád zájem, a to se bavíme o 50 % oslovených. Výcvik se snažím vézt osobně a s pomocí svých lektorů, důraz není kladen jen na fyzickou

stránku věci, ale i duševní a morální v rámci etikety. Letos bychom již rádi nabídli mladým cvičencům první zkoušky, doposud byla pro ně výstupem jen známka z TV. Mám však pocit, že je jejich chování pozitivně ovlivněno tímto fenoménem, který v ČR není běžný, možná bych řekl ojedinělý. Po diskuzi s šéf instruktory z jiných států však mohu říct, že s tím mají jen pozitivní zkušenosti a již teď se těším, až se mi povede propojit se s jinými školami napříč Evropou. V rámci asociace bych rozhodně rád podpořil náboru ve všech členských klubech výše zmíněných destinací. Největší důraz bude však kladen na pražský – Shinzato Dojo Praha, který má obrovský potenciál díky svým možnostem. Rád bych navštívil osobně všechny členské kluby i nové kluby, které nás oslovují, abych tam povedl výuku. Připravujeme pár národních seminářů a výjezdový pobyt k moři. A samozřejmě je důležité pracovat i na sobě a tvrdě trénovat, neboť v organizaci IOGKF není leader politikem, ale zejména věčným žákem karate do.

Kde vás mohou naši čtenáři najít?

V ČR v rámci CAOGK působí Kolegium yudansha, jehož členy jsou: Sensei Vlastislav Běhoun (5. Dan IOGKF), Sensei Robert Nerad (4. Dan IOGKF) – oba z Jindřichova Hradce, Sensei Vilém Marek (3. Dan IOGKF) – ze Strmilova a

Telče, Sensei Jaroslav Kulík (5. Dan IOGKF) – Praha, Sedlčany, ZŠ Meteorologická. Dalšími instruktory jsou: Senpai Martin Jansanský (2. Dan IOGKF) – Praha, UK PřF KTV a ZŠ Meteorologická, Senpai Petr Opatrný (1. Dan IOGKF) – Brno. Řada Dojo má své pomocné instruktory, kteří pomáhají Dojo instruktorům při výuce. Veškeré informace jsou k nalezení na www.iogkf.cz.

Co byste vzkázal závěrem?

Rád bych řekl, že si vážím každého člověka, který cvičí karate do srdcem, ctí jeho zásady nejen v Dojo, ale i v životě a snaží se být dobrým příkladem pro ostatní. Osobně bych byl nerad, aby se tento článek někoho dotknul, a netvrdím, že jsme jediní a nejlepší...Karatisté by se měli navzájem respektovat víc, než kdokoliv jiný, protože to vyplývá z podstaty výcviku tohoto umění. Rád bych tímto poděkoval panu Antonínovi Grůzovi za jeho společnost na Okinawě a tento článek, který Vám přiblížil náš svět tradičního okinawského karate do pod hlavičkou IOGKF. Dómo arigató gozai mashita!

Autor: Antonín Grůza

Fotografie: archiv autora

Materiál byl zpracován pro časopis Bojová umění 09,10/2019

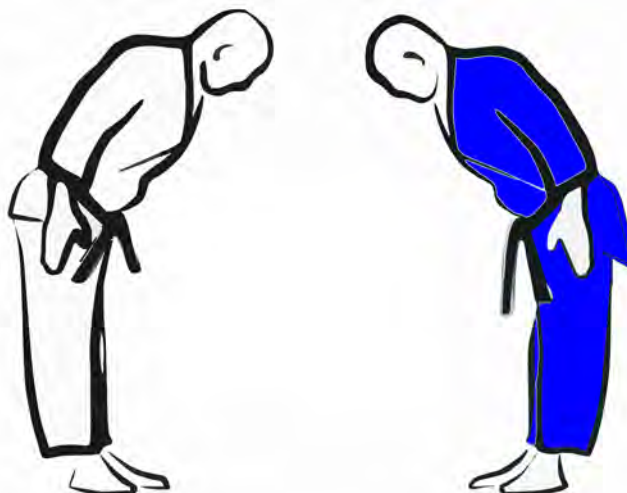

ASIA BUDO CENTER

Aktuální informace:

Upozornění pro všechny naše studenty a studentky

Gratuluje všem studentům a studentkám
a přejeme mnoho dalšího úspěchu na cestě Karate Do...

ASIA BUDO CENTER, z. s.

*Centrum pro rozvoj a propagaci
východoasijské kultury,
bojových umění a sportů.*

www.asiabudocenter.eu

BUDOKAN HUSTOPEČE

klub tradičního karate

www.budokan.cz

夢 **plnimesny.eu**
nejen bojovníkům a bojovnicím

FOTO GALERIE

*KAPAP Military Day č.4
Hustopeče 12.12.2009*

*Zkoušky STV Karate
Hustopeče 12.12.2009*

*Workshop Krav Maga – Kapap,
Hustopeče 16.01.2010*

*Prezentace sebeobranu
Hustopeče 27.01.2010*

VIDEO GALERIE

*Prostor
na soukromé cvičení*

*Prostor na
soukromé cvičení*

*Zkoušky STV v Goju Ryu
2022*

*Zkoušky Goju Ryu
Karate Do - 2022*

15 let činnosti ABC, z.s.

*15 let činnosti Asia Budo
Centra v Česku*

Nácvik základního úderu

*Nácvik základního
úderu do lapaček*

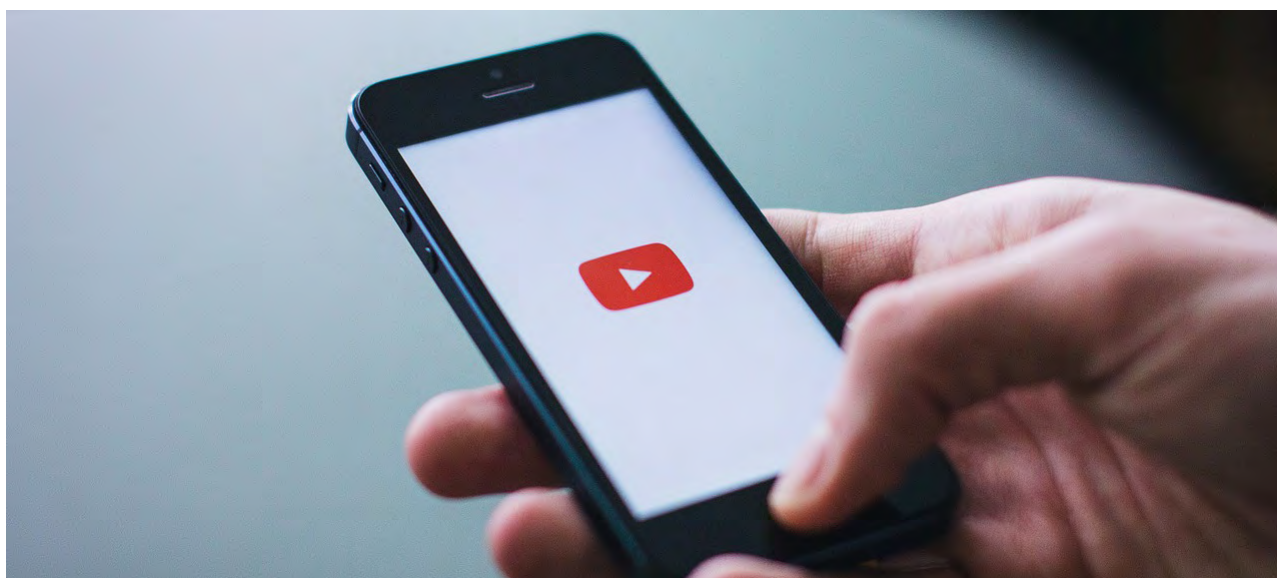
*Vánoční trénink
Karate - 2022*

*Vánoční trénink
Karate - 2022*

15 let - KARATE

*Vzpomínka na posledních
15 let - Karate*

SOCIAL MEDIA

ASIA BUDO CENTER

<https://asiabudocenter.eu/>

YouTube

<https://www.youtube.com/channel/Uct2DpjyKH6bmKcSIbF0f94Q>

Instagram

<https://www.instagram.com/asiabudocenter.eu/>

Facebook

<https://www.facebook.com/AsiaBudoCenter>

<https://www.facebook.com/groups/AsiaBudoCenter>

BUDOKAN.CZ

<https://budokan.cz/>

PLNÍME SNY

<https://plnimesny.eu/>

Instagram

<https://www.instagram.com/plnimesny.eu/>

Facebook

<https://www.facebook.com/plnime.sny.nejen.bojovnikum>

ASIA BUDO CENTER

TEAM CZECH REPUBLIC

KARATE - SEBEOBRANA HUSTOPEČE

ASIA BUDO CENTER

TEAM CZECH REPUBLIC

Asia Budo Center, z. s. funguje v Hustopečích již 15 let. Jeho hlavní činností je propagace a rozvoj východoasijských bojových umění a kultury. Včetně prevence kriminality a sociálně patologických jevů dětí a mládeže formou cílené všeobecné sportovní přípravy.

Věděli jste, že v letech 2014–2016 jsme přivezli do Česka:
10x zlato, 5x stříbro a 7x bronz z mistrovství světa bojových umění v Portugalsku!

- * KARATE - japonské bojové umění
- * KRAV MAGA - izraelský systém
- * KAPAP - izraelský systém
- * KAJUKENBO - havajské umění
- * SEBEOBRANA - pro dívky a ženy

- * Soukromé lekce - Kondiční lekce
- * Celoroční nábor do kurzů a lekcí
- * Vybavený sportovní prostor v Hustopečích

GSM: +420 721 328 832

Praxe v bojových uměních,
sportech a sebeobraně

Antonín Grůza
instruktor bojových umění
vicemistr světa z roku 1998

www.asiabudocenter.eu

Co bude v příštím čísle?

Autorem fotografie na zadní straně: Dominik Drábek

Články z archivu redakce:

- * 25. ročník US Open 1998
- * Legenda zvaná "Super noha"
- * Střípky z historie karate v bývalém Československu po roce 1989
- * 40 let od vzniku mezinárodní organizace IOGKF

Další materiál a články...

剛柔流
入剛留仿